

Jan Lavický, Sedlec mezi zničením a „druhým založením“, Praha 2008, diplomová práce (posudek vedoucího)

Jan Lavický vystudoval na naší fakultě s historií i dějiny umění, a nejsou mi neznámy ani jeho rozsáhlé znalosti na poli teorie a metodologie (viz **Derridova výzva k historii: text a kontext, in: Dějiny-Teorie-Kritika 1, 2005, s. 65-84**). Proto jsme dosti dlouho hledali určité „historiografické pole“, které by mohlo obsahovat všechny tyto komponenty. Není náhodou, že nakonec volba padla na někdejší cisterciácký klášter Sedlec u Kutné Hory, ač jsme si byli vědomi, že dokumentaci k dostavbě ve stylu barokní gotiky není právě impozantní, či přebohatá. Práce vznikala dosti dosti dlouho, a pro mě se nakonec vyvinula poněkud překvapivým směrem.

Nemyslím si, že by byla chyba, vystavět práci na dvou Historiích kláštera – té první z roku 1630 (Kapihorský), ani té druhé z roku 1819 (Devoty). Bylo to nezadatelným právem autora postupovat podle této strategie; ale současně musím dodat, že bylo jeho povinností, aby dostatečně kriticky reflektoval tato díla. To se nestalo. Připadá mi, jako by Jan Lavický neměl dostatek času, vnitřního klidu a pokory vůči tématu. Na jistou omluvu zde může být, že se jedná o široké téma, jež si vyžaduje skutečně velmi mnoho, a nemusí vždy vést k jistému výsledku.

Dost rušivě působí partie z počátků řádu, které nejsou víc než staré otřepané pravdy, pro které nejsou navíc v případě Sedlce prameny. Navíc vlastní členění vykazuje jisté nelogičnosti, když například zničení kláštera z roku 1421 je položeno do novověku, což chápu jako jistou formulační neobratnost. To není podstatně, ale nalezneme v textu ne jeden poklesek vůči řemeslu (absence ich-formy výkladu), mnoho chyb, překlepů, nedostatečný poznámkový aparát. Najdeme však v textu i některé zajímavé myšlenky, které jsou spojeny s činností velkého opata a „druhého zakladatele“ Jindřicha Snopka. Zdařilá je partie, která ličí dobu před nástupem tohoto velikého opata, která je navíc i pramenně výborně podložena. Zde se autorovi podařilo předložit některá řešení, které považuji za zajímavá a smysluplná. Právě tak, jako Snopkova strategie, pomocí níž si opatroval peníze na přestavbu a dostavbu areálu.

Celkově diplomová práce Jana Lavického – navzdory určitým formálním pokleskům - splňuje nároky na absolventský spis, proto ji doporučuji k obhajobě.

Prof. Jaroslav Čechura

